

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 291/2022-44

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a zo sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou PAICEK LEGAL s. r. o., Panská 17, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Martin Paiček, proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 2 Er 903/2008-82 z 12. mája 2020 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **prijíma** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. **Odkladá vykonateľnosť** uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 2 Er 903/2008-82 z 12. mája 2020.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. augusta 2020 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 2 Er 903/2008-82 z 12. mája 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Vo svojej ústavnej sťažnosti navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a domáha sa priznania primeraného zadost'učinenia 3 000 eur.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vystupoval ako oprávnený 1 v exekučnom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 2 Er 903/2008 (ďalej len „exekučné konanie“), v ktorom pôvodne ako oprávnená vystupovala [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „pôvodná oprávnená“), ktorá zomrela [REDAKOVANÉ]. Okresný súd rozhodol uznesením č. k. 2 Er 903/2008-65 z 23. augusta 2018 (ďalej len „uznesenie o zmene účastníka konania“) o tom, že na miesto pôvodnej oprávnenej nastúpili dedičia po pôvodnej oprávnenej, a to sťažovateľ a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ako oprávnená 2. V exekučnom konaní okresný súd rozhodol napadnutým uznesením tak, že sťažovateľ a oprávnená 2 sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť súdnej exekútorke

náhradu trov exekúcie vo výške 39 833 eur, pričom okresný súd v napadnutom uznesení poučil sťažovateľa, že proti tomuto výroku podľa § 355 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 357 CSP nie je prípustné odvolanie. Okresný súd odôvodnil uloženie povinnosť zaplatiť náhradu trov exekúcie v bode 4 odôvodnenia napadnutého uznesenia takto: „*Súdna exekútorka si dňa 27. 07. 2018 uplatnila trovy exekúcie. Zároveň súdna exekútorka oznámila, že dedičia oprávnenej v uvedenom exekučnom konaní sú povinní uhradiť trovy exekúcie súdnej exekútorke z dôvodu, že pohľadávka oprávneného v uvedenom exekučnom konaní bola uspokojená v plnej výške vrátane trov exekúcie, a to tým spôsobom, že dedičia oprávnenej zdedili nehnuteľnosti, na ktorých v rámci exekučného konania EX 22/2008 bolo a do dňa vydania tohto rozhodnutia je zriadené exekučné záložné právo. Konkrétne ide o nebytové priestory [REDAKOVANÉ] a pozemky [REDAKOVANÉ] zapísané na [REDAKOVANÉ]*

[REDAKOVANÉ] Súd si vyžiadal osvedčenie o dedičstve č. k. 1D/73/2014-106 zo dňa 27.01.2016 (právoplatné rovnakým dňom) po poručiťelke [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]. Z osvedčenia o dedičstve vyplýva, že dedičmi po poručiťelke sa stali oprávnení 1./ a 2./ a že čistá hodnota dedičstva predstavuje sumu 3.245.135,94 Eur. Z dedičského rozhodnutia zároveň vyplýva, že vlastními predmetných nehnuteľností v prospech ktorých bolo zriadené exekučné záložné právo sa stali oprávnení 1./ a 2./.“ Okresný súd v bode 12 odôvodnenia napadnutého uznesenia ďalej uvádza, že pohľadávka oprávneného v sume 331 939,19 eur bola uspokojená v plnom rozsahu, že pri priznávaní náhrady trov exekúcie vychádzal zo sumy čistej hodnoty dedičstva po pôvodnej oprávnenej 3 245 135,94 eur, a preto priznal odmenu exekútora v maximálnej možnej výške 33 193,92 eur podľa § 5 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov.

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na podklade napadnutého uznesenia ako exekučného titulu [REDAKOVANÉ], súdny exekútor, Exekútorský úrad Bratislava, upovedomila sťažovateľa upovedomením o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva z 30. júna 2020 (ďalej len „upovedomenie o začatí následného exekučného konania“) o začatí exekučného konania sp. zn. 261 EX 185/20 (ďalej len „následné exekučné konanie“), v ktorom povinným je sťažovateľ.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ vidí porušenie svojich práv v tom, že v exekučnom konaní nedošlo k žiadnemu vymoženiu pohľadávky, a preto mu nevznikla povinnosť zaplatiť súdnej exekútorke náhradu trov exekúcie tak, ako je uvedené v napadnutom uznesení. Podľa jeho názoru odôvodnenie napadnutého uznesenia v časti „*pohľadávka oprávneného v exekučnom konaní, ktorým je aj sťažovateľ bola uspokojená v plnej výške tým spôsobom, že dedičia pôvodnej oprávnenej, ktorým je aj sťažovateľ, zdedili nehnuteľnosti, na ktoré bolo zriadené exekučné záložné právo*“ spolu s časťou „*Z dedičského rozhodnutia zároveň vyplýva, že vlastními predmetných nehnuteľností v prospech ktorých bolo zriadené exekučné záložné právo sa stali oprávnení 1./ a 2./.*“ predstavuje absurdnú a arbitrárnu právnu konštrukciu a nespĺňa kritériá jasného a zrozumiteľného (riadneho) odôvodnenia, a preto okresný súd napadnutým uznesením porušuje čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Podľa sťažovateľa odôvodnenie napadnutého uznesenia v časti „*pohľadávka*

oprávneného v exekučnom konaní, ktorým je aj sťažovateľ bola uspokojená v plnej výške tým spôsobom, že dedičia pôvodnej oprávnenej, ktorým je aj sťažovateľ, zdedili nehnuteľnosti, na ktoré bolo zriadené exekučné záložné právo“ nepredstavuje jeden zo spôsobov vykonania exekúcie uvedených v § 63 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), osobitne nepredstavuje spôsob vykonávania exekúcie predajom nehnuteľnosti podľa § 63 ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku. Sťažovateľ vidí porušenie svojich práv aj v tom, že uznesenie o zmene účastníka konania mu nebolo riadne doručené, čo vyplýva aj z obálky s doručenkou, ktorá sa nachádza v spise k uzneseniu o zmene účastníka konania, na ktorej je uvedená nesprávna adresa sťažovateľa, čo je dôvod, pre ktorý sa zásielka vrátila okresnému súdu ako neprevzatá z dôvodu „adresát neznámy“, a preto okresný súd považoval sťažovateľa za účastníka exekučného konania v rozpore s právnym stavom.

5. Sťažovateľ navrhuje odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia, keďže následné exekučné konanie už prebieha, pričom na základe upovedomenia o začatí následného exekučného konania došlo k zriadeniu exekučného záložného práva k majetku v rozsahu viac ako 785 000 eur, hoci domnelá pohľadávka je vo výške nepresahujúcej 50 270,85 eur.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu práv napadnutým uznesením

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Ústavný súd zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých bude potrebné posúdiť v konaní vo veci samej, a preto ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde; bod 1 výroku tohto uznesenia).

8. V konaní o prijatej ústavnej sťažnosti ústavný súd následne posúdi argumentáciu sťažovateľa uvedenú v ústavnej sťažnosti so zameraním sa aj na otázku riadneho odôvodnenia napadnutého uznesenia, procesných postavení jednotlivých účastníkov exekučného konania, výsledku exekučného konania a rozhodne aj o ďalších požiadavkách sťažovateľa uplatnených v petite ústavnej sťažnosti.

III.2. K návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia

9. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa domáha aj odkladu vykonateľnosti napadnutého uznesenia (body 3 a 5 odôvodnenia tohto uznesenia).

10. Ústavný súd dospel k záveru, že realizáciou úkonov v začatom následnom exekučnom konaní, osobitne realizáciou už zriadeného exekučného záložného práva na základe upovedomenia o začatí následného exekučného konania by mohlo dôjsť k závažným a spätne ťažko napravitelným zásahom do vlastníckeho práva sťažovateľa garantovaného čl. 20 ústavy, napr. aj predajom majetku sťažovateľa inej osobe, čo by mohlo spôsobiť závažnú ujmu na právach sťažovateľa a zároveň odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia ako exekučného titulu nie je v rozpore s verejným záujmom, keďže predmetom následného exekučného konania je vymoženie peňažnej pohľadávky a odkladom vymoženia takejto pohľadávky nedôjde k zásahu do verejného záujmu chráneného osobitnou právnou úpravou.

11. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd podľa § 129 zákona o ústavnom súde vyhovel návrhu sťažovateľa na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 19. mája 2022

Miloš Maďar
predseda senátu